

FOTOGRAF V ROLI ZÁCHRANÁŘE

Když jsem se před více než pěti lety chystal na svou první Rallye Dakar, dobře jsem věděl, že budu fotografovat závod, ve kterém nemůže nikdo zůstat sám. Tušil jsem, že při tomto dobrodružství se dříve či později každý dostane do situace, kdy bude od jiného účastníka potřebovat pomoc. Při svém pátém Dakaru jsme to byli já a moji kolegové, kdo se ocitl v roli toho, kdo pomáhá.

Text: ONDŘEJ ZÁRUBA a MICHAL FORST, foto: ONDŘEJ ZÁRUBA www.zarubafoto.cz

Trať čtvrté etapy Rallye Dakar se poprvé v letošním ročníku dotkla opravdu značných nadmořských výšek. Tam, kde se špatně dýchá, kde člověk trpí závratěmi, nevolnostmi a šílenými bolestmi hlavy, jsme se většinou dostávali až v bolivijských horách. Letos nám organizátoři dopřáli tento zážitek už na argentinském území.

Ten den vedla trať etapy přes sedlo ve výšce 4900 metrů nad mořem. Jak byl vzduch kolem nás řidší a řidší, atmosféra v mém novinářském voze houstla a houstla. Prostě

nám bylo hůř a hůř. Nahoře v sedle byla strašná zima. Znovu, snad už postě, jsem musel obdivovat chlapy za říditky motocyklů a čtyřkolek, kteří v těchto podmínkách závodí. Především pro ně tam byla připravena lékařská pomoc a také nádoby s kyslíkem.

Medici nám nabídli kafe. Začínalo sněžit. Byla mi zima a cítil jsem se mizerně. Hlava se mi točila jako při pořádné opici. Přesto jsem vylezl z auta a udělal pár zajímavých fotek.

Dolů jsme se vydali po trati měřené speciálky. Na Dakaru se to

Drama vysoko v horách

s oficiálním autem může. Jenom je potřeba vždycky včas uhnout. Už po dvou kilometrech jsme přijeli k havárii. Na zemi ležel zraněný pilot čtyřkolky. Nevypadalo to s ním dobře. Jeho zorničky nereagovaly. Vytáhli jsme z auta deky a kyslíkovou masku. Zraněný jezdec dýchal a to bylo dobré znamení. Musím uznat, že Honza a Tomáš, kteří se mnou jeli v autě, odvedli při první pomoci opravdu dobrou práci. Já jsem se mezitím snažil předejít dalšímu neštěstí a signalizoval závodníkům hrozící nebezpečí. Přitom jsem stačil celé drama zdokumentovat.

Za chvíli se objevili lékaři, které přivolal další motorkář. Byli to titíž, se kterými jsme se potkali nahoře v sedle. To už nad námi kroužily vrtulníky a hledaly místo k přistání. Nebylo to jednoduché, protože v horách foukal silný vítr.

Pilot, který se nakonec odhodlal přistát, byl opravdu frajer. I se vzletem měl pak plné ruce práce. Ale zvládl to.

Celou cestu do bivaku jsme se v autě třásli – zčásti zimou a zčásti šokem – a doufali, že to snad zvládl i zraněný závodník.

Foto: Ondřej Záruba

Fotoaparát:
Canon EOS 5D Mark IV,
ISO 800, čas 1/500,
clona 5,6

Koukněte i na video z této záchranné akce:
<https://www.facebook.com/ondrej.zaruba.7/videos/vb.100002785862167/851894978246690/?type=2&theater>

Foto: Ondřej Záruba

Fotoaparát:
Canon EOS 5D Mark IV,
ISO 250, čas 1/640,
clona 13

Noc v bahenní lázni

Slyšel jsem, že ještě před startem letošní Rallye Dakar trpěla Bolívie nedostatkem vody. Pokud to byla pravda, tak musím říct, že situace s vodou tam vzala hodně rychlý obrat.

Pršet začalo druhý den po přejezdu bolivijské hranice. No, pršet... Většinou spíš lilo jako z konve. Stále jsme se pohybovali ve výškách kolem tří tisíc metrů a podle toho jsme se také cítili.

Ke konci páté etapy jsme viděli u cesty stát obytný vůz s českou registrační značkou. Byl to doprovod špičkového slovenského závodníka Štefana Svitka. Měl porouchaný motor. Hned jsme zastavili a nabídli jim pomoc. Signál tam nebyl, nikoho jiného přivolat nemohli. Snažili jsme se o opravu, ale ztichlý motor už nenaskočil. Nezbylo než vzít nehybný „bydlík“ na lano a do bivaku jej odtáhnout. Stále to bylo ve velké nadmořské výšce a motor našeho auta měl co dělat. Těch pár tun ve vleku bylo opravdu znát.

Bivak byl ten den umístěn na obrovské pláni, původně asi docela prašné. Stále lilo a to místo se proměnilo v trateliště bahna. Ani se mi nechtělo vystoupit z auta. V očích lidí kolem jsem viděl jen bezradnost a zoufalství. Jenže i

tohle k Dakaru patří a já jsem nedolal, vzal fotoaparát a deštník a vyrazil to celé zdokumentovat.

Lidé různě klouzali a padali do bláta. Auta se nemohla hnout. Když jsem se vrátil k tomu našemu, viděl jsem, jak se Tomáš domlouvá s nějakým Nizozemcem. Kousek od nás zapadl do bláta a potřeboval vytáhnout. Chtěli jsme mu pomoci, ale zjistili jsme, že se sami nemůžeme hnout z místa. Vypadalo to beznadějně, ale po upuštění vzduchu z pneumatik se naše auto vyhrabalo z bláta. Nicméně na to, že z něj dokážeme vyprostit i někoho jiného, bych si v tu chvíli nevsadil.

Při prvním pokusu se z podvozku mého auta navíc ozvala zlověstná rána. Měl jsem strach, ale druhý pokus o vyškubnutí dvoutunového auta z bahna kupodivu vyšel. Jen bylo potřeba ujet snad půl kilometru, než se pod koly objevil pevný podklad.

Za těchto podmínek organizátoři následující etapy zrušili. No, moc povedených fotek jsem z letošního Dakaru nepřivezl. Ale aspoň dobrý pocit, že jsem někomu dokázal pomoci, mi zůstal. Snad mi tu pomoc příště někdo vrátí. Na Dakaru totiž nikdy nevíte, kdy budete potřebovat. ■

ZetSet
fotoknihy & pohlednice

ZetSet je mobilní aplikace pro posílání tištěných pohlednic a tvorbu fotoknih z vlastních fotografií. Ty lze vkládat z mobilu, Dropboxu, Facebooku nebo Instagramu.

POCHLUBTE SE

vaší tvorbou netradičně na pohlednici

ARCHIVUJTE

své nejlepší fotografie v 12-60 stránkových fotoknihách

SLEVA 30 %

na výrobu pohlednic i fotoknih
pro čtenáře FotoVideo.

Kód zadejte v kroku souhrn objednávky.
Platnost kódu do 20.4.2017.

SLEVOVÝ KÓD: zsFV2017

www.zetset.cz

